

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 162/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
sygn. akt II K 565/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			

# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.	K. W. (1)	orzeczenie rozwodu pomiędzy stronami – małżonkami W. z winy pozwanego K. W. (1);	- wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia (...) syn. I C 940/20,	195
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1.1		<p>- wyrok w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej został wydany przez odpowiedni organ, upoważniony do tego przepisami prawa, nie był kwestionowany przez żadną ze stron w toku postępowania oraz nie budzi zastrzeżeń, co do wiarygodności zawartych w nich treści i ustaleń dokonanych przez sąd cywilny;</p>	
<p>1.1.6. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			

Lp.	Zarzut			
3.1.	<p>- obraży prawa przepisów postępowania mającej wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów polegającej na sprzecznym z zasadami wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego uznaniu zeznań świadków K. W. (2), K. S. i M. W. za wiarygodne, podczas gdy świadkowie celowo zeznawali na korzyść swojej matki J. W., a ich wcześniejsze postępowanie nie potwierdzało, by oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Wbrew twierdzeniom apelanta, sąd I instancji dokonał właściwej oceny zgromadzonego w sprawie materiału				

dowodowego, w tym wyjaśnień oskarżonego, zeznań pokrzywdzonej oraz świadków, a także podał przekonywujące powody, dla których określonym dowodom przyznał walor wiarygodności, a określonym odmówił tego przymiotu. Pisemne uzasadnienie wydanego w sprawie wyroku pozwala na ustalenie, na podstawie których dowodów oraz dlaczego, dokonano ustalonego stanu faktycznego. W szczególności uzasadnienie to pozwala na analizę rozważań sądu meriti oraz merytoryczną ocenę poprawności wyciągniętych zeń wniosków. Apelacja utrzymując, iż nie doszło do popełnienia inkryminowanego oskarżonemu czynu – abstrahuje od zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w postaci zeznań świadków: K. W. (2), K. S. i M. W..

Zeznaniom świadków nie da się odmówić

wiarygodności,
albowiem nie można
przypisać im
stronniczości w
stosunkach z
pokrzywdzoną
(matką) i zarazem
próby pogrążenia
oskarżonego (ojca).
Pomimo, że
świadkowie są
dziećmi stron
konfliktu, to nie
może być mowy o
jakimkolwiek
nieuprawnionym
okolicznościami
sprawy
faworyzowaniu
jednego z rodziców.
Osoby te nie mają
żadnego powodu,
aby nie ujawniać
faktycznej prawdy o
rzeczywistej sytuacji
w rodzinie, w
sytuacji gdy
natężenie
negatywnych
zachowań ojca
osiągnęło
niebezpieczny
poziom. Są to już
dorośli ludzie o
stabilnej sytuacji
życiowej,
praktycznie
niezależni od
rodziców. Jak trafnie
zauważył sąd
rejonowy zeznania
tych świadków
należy ocenić jako
spójne, logiczne
i konsekwentne.
Niejednokrotnie
każdy ze świadków
był bezpośrednio
obserwatorem
różnych wydarzeń,

w których uczestnikami byli oskarżony i pokrzywdzona. Swoje zeznania opierali zatem na podstawie dokonanych przez siebie spostrzeżeń i wyciągniętych wniosków. Nie ma powodów by przypuszczać, że zeznania świadków były celowo „uszyte”, aby obciążyć oskarżonego. Co więcej, zeznania świadków są potwierdzone obszernym materiałem dowodowym, w szczególności zeznaniami funkcjonariuszy policji oraz dokumentacją związaną z Niebieską Kartą, a także rejestrem interwencji - z tego względu zarzut obrony odnośnie braku potwierdzenia zeznań przed sądem we wcześniejszym zachowaniu świadków nie zasługuje na aprobatę. Powołaną przez obronę bierność świadków w postaci „tolerowania” zachowania ojca względem matki sąd argumentuje swoistego rodzaju próbą pominięcia

problemu, czy też nieangażowaniu organów ścigania w problemy rodziny tak długo, jak to było możliwe. Skoro pokrzywdzona przez niemal półtora roku znosiła utrzymujące się, krzywdzące traktowanie ze strony oskarżonego, to również dzieci stron nie czuły się w obowiązku reagowania, co by nie powiedzieć – jeszcze w trakcie małżeństwa rodziców. Punktem zwrotnym okazała się dopiero sytuacja z dnia 21 sierpnia 2020 roku, kiedy to doszło do przyduszenia pokrzywdzonej przez oskarżonego podczas domowej awantury (i późniejszych zachowań względem także córki uniemożliwiających wezwanie pomocy). Z tego względu sąd odwoławczy zważył, że brak jest przekonujących podstaw do odmowy wiarygodności tych świadków świadków.

Nie można zgodzić się z apelacją w kwestii uznania, że ujawnienie przestępstwa wypłynęło dopiero

przy okazji spraw dotyczących rozwodu i podziału majątku, bowiem obszerny materiał dowodowy potwierdza, że dokumentacja o nadużywaniu alkoholu prowadzona była dużo wcześniej. Uzależnienie oskarżonego od alkoholu, a także niewłaściwe zachowanie oskarżonego wobec najbliższych i siebie samego („zdemolował dom”, „...straszył że się zabije”) potwierdzają przykładowo wpisy zawarte w dokumentacji lekarskiej oskarżonego z dnia 19.11.2018r. (dokumentacja k.162). Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa nie było równoległe i nie zbiegło się ze złożeniem pozwu rozwodowego. Rozwód w przypadku małżonków W. wydaje się naturalnym następstwem sytuacji, w której się znaleźli. Wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia

31 marca 2021 roku (I instancja) rozwiązał związek małżeński stron z winy pozwanego – K. W. (1).

Ponadto apelacja próbuje nadać priorytet wyjaśnieniom złożonym przez samego oskarżonego, ale również świadka B. C., z którym oskarżony pozostaje w stosunkach koleżeńskich. Słusznie natomiast sąd rejonowy zeznaniom tego świadka nadał walor wiarygodności tylko w zakresie, w jakim zeznawał o spożywaniu alkoholu przez oskarżonego oraz o przebiegu awantur pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzoną. Świadek ten miał bowiem ograniczone możliwości obserwacji zachowań oskarżonego w kręgu domowych, gdzie zwykle takie zachowania mogą być zaobserwowane tylko w kręgu osób najbliższych przebywających „w czterech ścianach”. Bezsprzecznie zeznaniom świadków

pełniących zawody
zaufania
publicznego należy
przyznać walor
wiarygodności.
Zeznania P. J.
– dzielnicowego
terenu miasta D.
posterunku Policji
w D. wspomniane
przez obronę, jak
najbardziej były
wzięte pod uwagę
przez sąd rejonowy.
Brak jest
jakichkolwiek
podejrzeń, że
świadek zeznawał
na korzyść jednej
ze stron w
postępowaniu. W
mniemaniu sądu
okręgowego
problem w rodzinie
W. mógł być
spowodowany
sytuacją majątkową
małżeństwa,
problemami
finansowymi
związanymi z
prowadzoną
działalnością
gospodarczą oraz
nadużywaniem
alkoholu przez
oskarżonego.
Alkohol co do
zasady wzbudza
agresję u ludzi.
U oskarżonego
sprzyjał on
popelnianiu czynu
zabronionego oraz
stosowanej
przemocy w
rodzinie.

Wniosek			
- o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, względnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
wyrok słuszny, apelacja oczywiście bezzasadna			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku			

sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
wyrok i wszystkie rozstrzygnięcia		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
wyrok słuszny, apelacja oczywiście bezzasadna, zastosowana represja karna nie nosi znamion rażąco niewspółmiernej w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk;		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany		
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		

5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia			

zawarte wyroku	w	
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	z	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	z	Przytoczyć okoliczności
2		<p>O kosztach postępowania odwoławczego sąd okręgowy orzekł na podstawie art.636 § 1 kpk i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym z dnia 18 czerwca 2003 roku (Dz. U. 108, ooz. 1026) z późn. zm.oraz art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych. Z tego powodu sąd odwoławczy zasądził od oskarżonego K. W. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych opłaty za drugą instancję oraz kwotę 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków</p>

	w postępowaniu odwoławczym.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 08 grudnia 2021 roku o sygn. akt II K 565/20 w sprawie K. W. (1) oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 kk;		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana